

Geen strafrecht, geen trauma maar erkenning en excuses

Elk jaar worden er (jonge) vrouwen verkracht. Een klein deel van deze gevallen vindt rechtvaardigheid via het strafrecht. Indien de verkrachting niet aan bepaalde voorwaarden voldoet (bewijsbaarheid) kan de zedenpolitie, hoe graag ze ook dat zouden willen, weinig voor een slachtoffer betekenen.

De overige mogelijkheden die overblijven voor het slachtoffer om rechtvaardigheid na te streven zijn beperkt. Zeker, er zijn meerdere instanties die zich richten op seksueel geweld en slachtoffers opvangen. Echter zijn deze instanties gericht op het behandelen van het trauma en niet op het vinden van de sociale erkenning en rechtvaardigheid die zij nodig hebben.

Een veelgehoorde zin tijdens een aangifte: hij hoeft van mij niet de gevangenis in maar ik wil dat hij weet dat wat hij mij heeft aangedaan fout is en dat hij het niet nog een keer doet. De vraag is of in dit soort gevallen het strafrecht de juiste tool is om een zaak als deze op te lossen want in een strafzaak zijn er alleen sociale/mentale verliezers.

Een grote groep van deze vrouwen valt dus tussen wal en schip. Je verkrachting komt niet in aanmerking voor het strafrecht en je hebt/denkt geen trauma te hebben. Wat je wil is dat er erkenning is van de dader en sociale cirkel is voor wat je is aangedaan.

Vaak weet de sociale cirkel van het slachtoffer niet wat zij moeten doen om het slachtoffer te ondersteunen en wanneer de dader een bekende is wordt het nog lastiger. Bij het slachtoffer speelt er vaak schaamte en zelfverwijt waardoor ze het moeilijk vinden om concreet te vertellen wat er is gebeurd. Wanneer mensen met een probleem worden geconfronteerd waar ze niet van weten hoe ze daarmee om moeten gaan willen ze deze liever negeren. Wanneer het slachtoffer geen concreet verhaal heeft en vaak ook zelfverwijt vertoont ligt het gevaar op de loer dat de sociale cirkel de verkrachting wegzet als: het valt volgens mij allemaal wel mee.

De sociale cirkel rond een slachtoffer kan een cruciale rol spelen voor de verwerking van het trauma voor het slachtoffer wanneer zij worden geactiveerd om er voor het slachtoffer te zijn. Daarnaast is het mogelijk dat zij een rol spelen in het tot verantwoording roepen van dader.

Het is ook zeer de vraag in hoeverre de dader schuld bewust is. Buiten dat het mogelijk is dat deze gewoonweg niet door heeft gehad dat hij wat fout heeft gedaan, kan het zijn dat hij wel weet dat er wat ongeoorloofd is gebeurd. Wanneer je als dader niet weet hoe jij je verantwoordelijkheid moet pakken voor wat er is gebeurd, naar het slachtoffer te handelen en ook nog eens bang bent om aangeklaagd te worden voor verkrachting, is volledige ontkenning een veel gekozen strategie.

Iemand die is verkracht heeft erkenning en rechtvaardigheid nodig om het trauma te verwerken en mijn doel is om dat op een sociale manier te realiseren. Dit gebeurt door in eerste instantie door naar het slachtoffer te luisteren, te duiden wat haar is overkomen en te

faciliteren in het concreet vertellen van het verhaal zodat zij het duidelijk over kan brengen. Indien nodig wordt deze gefaciliteerd in het verhaal vertellen aan de sociale cirkel. Ook de sociale cirkel kan worden gefaciliteerd in hoe zij het slachtoffer erkenning kunnen geven en helpen het trauma te verwerken.

Wanneer opportuun kan het zijn dat er contact wordt gelegd met de dader. Ideaal zou zijn dat dit gebeurt bij de start van een traject om een inschatting te maken van het incident en te bepalen of het mogelijk is om er samen met de dader uit te komen in het geval deze spijt heeft met begeleiding zijn verantwoordelijkheid kan nemen voor wat deze heeft gedaan en daarmee het slachtoffer te geven wat ze wil.

Ik ben geen politie en geen therapeut. Daarom is een samenwerking met de verschillende instanties die zich bezighouden met seksueel geweld cruciaal. Wanneer er sprake is van strafbaar feit of een trauma kunnen wij niet zonder hun hulp het slachtoffer ondersteunen. Ik richt me op de communicatieve barrières en gebrek aan kennis/vaardigheden bij de betrokken partijen die het oplossen en verwerken van het trauma in de weg staan.

Nut voor slachtoffers

Een deel van de slachtoffers van seksueel geweld of verkrachting valt tussen wal en schip wanneer ze om welke reden dan ook hun zaak niet in aanmerking komt voor strafrechtelijke vervolging of dat ze geen trauma hebben en/of geen behoefte hebben om daarvoor behandeld te worden.

Het nut voor slachtoffers wordt in het plan uitgebreid besproken

Nut voor politie

Een groot deel van de vrouwen die slachtoffer zijn geworden van seksueel geweld kunnen niet door de zedenpolitie worden geholpen. Zij krijgen schrijnende verhalen te horen waar ze niks aan kunnen doen of wat voor deze slachtoffers betekenen. Ze kunnen deze slachtoffers enkel doorsturen naar CSG maar weten dat ook zij beperkt zijn in hun mogelijkheden.

Een veel gehoorde opmerking van slachtoffers die aangifte komen doen is: ik wil niet perse dat hij in de gevangenis komt maar dat hij weet dat wat hij heeft gedaan verkeerd is en het niet nog een keer doet. Hier is de zedenpolitie niet voor. Zij zijn bezig met strafrecht en niet met de pedagogiek richting de dader. Wij kunnen deze slachtoffers deze ondersteuning juist wel bieden.

Nut voor hulpverleners

Hulpverleners zijn voornamelijk gericht op het verwerken van het trauma. Natuurlijk kan hier een gesprek met de sociale cirkel onderdeel van zijn maar deze is meer vanuit therapie dat een op zich staand. Een slachtoffer dat geen therapie wil maar enkel ondersteund wil worden bij de communicatie valt buiten de standaard "hulpverlening". Wij kunnen in een samenwerking de hulpverlening hierin ondersteunen.

Context

Je bent als jonge vrouw op stap en hebt een leuke avond samen met je vriendinnen. Je ontmoet iemand en die nodigt je uit bij hem thuis waar je mee instemt. Daar aangekomen val je op de bank in slaap. Vervolgens kom je weer bij kennis terwijl je verkrachting in volle gang is. Je stribbelt tegen en zegt dat je het niet wil waarop je verkrachter zegt "But you're so hot and you turn me on,". Je weet je geen raad met de situatie en je lichaam besluit daarom dat 'onbewust zijn' de betere optie is. Het volgende dat je herinnert is dat je wakker wordt en dat de verkrachter niet eens de moeite heeft genomen om je weer aan te kleden. Deze hel overkwam een 20 jarige vrouw in Minneapolis. Duidelijk geval van verkrachting zou je zeggen. Niks is minder waar. [De verkrachter is vrijgesproken](#) omdat de vrouw gedronken had gedurende de avond dus hoe kon de verkrachter weten dat de vrouw geen seks met hem wilde?

Situatie amerika

Dit kan natuurlijk alleen maar in Amerika hoor ik je denken. Vrij logische gedachte door de verschillende seksschandalen zoals Epstein en Weinstein is daar natuurlijk de MeToo beweging begonnen. Sterker, Amerikanen kozen in Donald Trump een president die meer dan 20 seksschandalen achter zijn naam heeft staan (meerdere zaken lopen nog) en met Kavanaugh zit er een rechter voor zijn leven in de hoogste rechtbank van het land die ook verre van een schone lij heeft.

Het einde is nog lang niet in zicht. De meest waarschijnlijke presidentskandidaat voor de Republikeinen in 2024 is niemand minder dan [Tucker Carlson](#) die in zijn shows de MeToo beweging zo heeft gedraaid dat Blanke mannen de slachtoffers zijn.

Situatie Nederland

In Nederland is de situatie minder erg dacht ik. Daar ben ik enkele weken geleden op een misselijkmakende manier achter gekomen dat dit zeer te betwijfelen is. Ik ondersteun een jongedame die een vergelijkbaar verhaal heeft als het slachtoffer in Minneapolis. Na meerdere gesprekken was eindelijk het moment daar dat ze de moed had verzameld de politie te bellen om aangifte te doen. Toen ze een dag later werd teruggebeld, vraagt ze me om de ruimte te verlaten en zie ik een trotse jonge vrouw die eindelijk voor zichzelf op gaat komen. Het volgende moment dat ik haar zie is ze een gebroken iemand die te horen heeft gekregen dat het erg is wat haar is overkomen, niet had gemogen maar dat ze er niks mee gaan doen (later meer). Ze krijgt te horen wat gechargeerd kan worden naar "jongens pushen nu eenmaal grenzen dus daar moet je mee om leren gaan".

Na dit aangehoord te hebben bel ik met de politie. Al snel begint duidelijk te worden dat er een groot verschil is tussen de verwachting van mij en wat de mogelijkheden zijn van de Zedenpolitie. Simpelweg wordt mij verteld dat hoe schrijnend ze dit soort verhalen ook vinden er weinig kans is op een (succesvolle) zaak omdat het neerkomt op woord tegen woord. Ik vraag vervolgens wat opties zijn voor een slachtoffer. Die zijn er niet wordt er geantwoord*. Vervolgens vraag ik hoeveel van dit soort telefoontjes ze krijgen. De stilte die vervolgens valt wordt aan twee kanten van de lijn gevoeld en wanneer met een kwetsbare en amper stemgeluid tegen mijn wordt gezegd: teveel draait mijn maag om.

We hebben geen idee hoe groot dit probleem is. Deze telefoontjes worden voor zover ik heb begrepen niet geteld. Natuurlijk horen we er wel het één en ander over in de media maar van een echte outrage is verre van sprake. Ondertussen zitten er ongekend veel ongehoorde (jonge) vrouwen en zelfs meisjes met een schrijnend verhaal zichzelf vanalles in hun hoofd te halen en zichzelf de aanranding of verkrachting gaan verwijten.

*Centrum seksueel geweld

Waarom horen we de slachtoffers niet

Mijn ervaring is in lijn met wat andere "hulpverleners" aangeven: schaamte en zelfverwijt. In deze case was het mijn ervaring met eerdere slachtoffers waardoor ik op basis van de symptomen kon destilleren dat er sprake was van een verkrachting. Door de schaamte en het zelfverwijt kiezen een groot deel van deze vrouwelijke slachtoffers ervoor om het geheim te houden en helaas zijn vrouwen goed in het verbergen van een dusdanig geheim.

Laat mij duidelijk zijn dat ik het een vaardigheid vindt om geheimen te bewaren. In 12 jaar begeleiden van voornamelijk vrouwelijke studenten heb ik mogen aanschouwen hoe vrouwen dit doen. In dat opzicht kwam ik deze vrouwen op precies het juiste moment tegen in hun leven: voor het eerst in hun leven volledig zelfstandig keuzes maken en daarop worden beoordeeld oftewel die ellendige scriptie. Ik zat eerste rang terwijl de schaamte en de zelftwijfel zich openbaarde waar ik op momenten met open mond naar heb zitten kijken en mij steeds afvraag: WAAROM??

Schaamte en zelfverwijt zijn de uiteindelijke reden om de verkrachting geheim te houden. Een andere belangrijke factor is dat vrouwen het lastig vinden om hun grenzen aan te geven of laat staan weten waar deze liggen. Tijdens de begeleiding is één van mijn meest gestelde vragen: wat vind jij? en het is opmerkelijk hoeveel vrouwen moeite hebben om deze vraag te beantwoorden over de meest onzinnige onderwerpen. Je grenzen baseer je op: jouw mening en dus op wat jij vindt. Wanneer je niet in staat bent je eigen mening te pinpointen, hoe kan je dan voor jezelf bepalen waar je grenzen liggen of laat staan weten wanneer je voor jezelf op moet komen? Hierdoor kunnen slachtoffers van een verkrachting zichzelf wijsmaken dat er geen verkrachting heeft plaatsgevonden want de normen daarvoor zijn vaag.

Naast dat vrouwen het lastig vinden merk je ook dat het op de juiste manier alloceren van verantwoordelijkheid lastig voor ze is. Want om te bepalen wat is mijn verantwoordelijkheid en wat die van een ander is heeft ook een grens in zich. Mijn ervaring is dat vrouwen vaak verantwoordelijkheid naar zich toe trekken voor wat fout gaat die duidelijk bij een ander (bv leidinggevende) horen te liggen. Een belangrijke indicator voor mij is hoe vaak iemand "sorry" zegt op momenten dat daar geen aanleiding voor is maar dan juist weer moeite heeft om oprecht spijt te betuigen voor een fout waar ze daadwerkelijk verantwoordelijkheid voor dienen op te pakken.

Deze vaagheid in verantwoordelijkheid wordt voor een deel veroorzaakt door de afhankelijkheid die vrouwen inbouwen op het moment wanneer ze tegen een probleem aanlopen waar ze zich onzeker over voelen. De vraag (eerder een soort van opdracht) die

mij het meest is gesteld in de afgelopen 12 jaar: zeg me nu maar gewoon wat ik moet doen! Vrouwen realiseren zich onvoldoende dat dit zorgt voor een afhankelijkheid bij de persoon aan wie ze dit vragen. Wanneer ik daar niet op inga, ze vertellen dat ze het zelf moeten gaan bedenken/bepalen is het feest. Dan komen de tranen (slachtofferrol) of worden hun vrouwelijke charmes ingezet om mij zover te krijgen. Beiden zijn emotionele strategieën die inspelen op mijn mannelijkheid en hun vrouwelijkheid terwijl er sprake is van een professioneel probleem/relatie die dus door elkaar heen gaan lopen... en ja dan wordt het idd vaag.

De volgende vraag is dan waarom vrouwen deze afhankelijkheid nodig denken te hebben. Een bekende psychologische uitspraak: elk gedrag is de juiste keuze vertelt ons namelijk dat mensen niks doen wat ze meer kost dan het ze oplevert (tenminste in de realiteit waar ze zich op dat moment in bevinden). Tegen deze uitspraak heb ik mij verzet tot het moment dat ik begeleiding gaf aan een jonge vrouw waar ik eerst een praatje mee had gemaakt. Tijdens dit praatje was ik onder de indruk van haar cognitieve vermogen, de manier waarop ze redeneerde oftewel een competente vrouw. Ze zegt mij vervolgens dat ze problemen heeft met haar probleemstelling waarop ik haar scriptie open sla en deze met verbazing lees: klinkklare onzin, kant nog wal oftewel de woorden die daar stonden sloegen nergens op. Ik kijk op naar deze jonge vrouw en deze is veranderd van de competente vrouw waar ik een moment eerder mee had gesproken in een hoopje ellende die geen idee heeft wat ze aan het doen is. Wanneer jij jezelf hebt wijsgemaakt dat jij een hoopje ellende bent is jouw geloof in je eigen zelfredzaamheid minimaal en kan je beter iemand anders verantwoordelijk maken. Dan is idd de keuze voor afhankelijkheid de meest logische keuze.

Het ligt niet aan het cognitieve vermogen van vrouwen, daar ben ik van overtuigd. Far from it en ik denk eerder dat het bewust onbenutte surplus aan cognitieve vermogen vrouwen juist tegenwerkt. Maar hoe kan het dan zo zijn dat deze wezens met meer dan voldoende cognitief vermogen niet hun potentiële zelfredzaamheid ontwikkelen die ze in staat stelt hun eigen verantwoordelijkheid te dragen en hun keuzes daarop te baseren. Dit puzzelstukje viel bij mij wanneer ik een aantal jaar geleden met de dochter (6 jaar) en zoon (3 jaar) van een vriend aan het spelen was. Het zoontje was ergens opgeklimmen en wist niet meer hoe hij er vanaf moest komen. Vader gaat erbij staan, doet zijn armen in een grote cirkel om het jongetje heen (raakt hem dus niet aan maar het is duidelijk dat hij opgevangen wordt indien nodig) en geeft suggesties waarop het jongetje over zijn angst heen komt en naar beneden begint te klimmen. Ik sta er met open mond naar te kijken en zeg tegen vader: pedagogische 10 met een gouden griffel. Niet veel later heb ik een spelletje bedacht om de intelligentie van het meisje te toetsen het bemachtigen van een rietje achter de bar. Aangezien ze daar niet bij kon moest ze gebruik maken van een krat en een stoel. Na even te hebben nagedacht zie ik haar naar de oplossing kijken (het krat, de stoel en de plek waar ze die neer moest gaan zetten) en ze kijkt me aan op een manier dat ik weet dat ze de oplossing heeft. Maar ipv de puzzel op te lossen bedenkt ze zich, rent naar vader en vertelt hem over het spelletje. Zijn reactie: kom maar mee, ik pak het rietje wel voor je..

De manier waarop wij in onze maatschappij vanaf de jongste jaren met jongens en meisjes omgaan en hun zelfredzaamheid faciliteren verschilt. Dit is alleen zo normaal dat we er niet meer bij stilstaan en het accepteren. De consequenties van de manier waarop wij meisjes opvoeden (ik bedoel dit maatschappij breed) zien we terug in bovenstaande persoonlijke issues en dat zorgt voor ongekend leed zoals het zelfverwilt na verkracht te zijn.

De schaamte is daarmee terug te herleiden naar de fundamenteën van de persoonlijkheid van vrouwen vanaf het moment dat zij worden geboren waar ze wordt geleerd om afhankelijk te zijn en worden beperkt in het ontwikkelen van hun zelfredzaamheid. Dit probleem zit daarmee diepgeworteld in onze maatschappij. Om dit probleem aan te pakken is er een significante fundamentele verandering nodig in een groot deel van de mensen die onderdeel zijn die maatschappij.

Pfff je generaliseert vrouwen.

Dikke kans dat jij dit aan het lezen bent en (als vrouw) geïrriteerd bent geraakt over de manier waarop ik alle vrouwen over één kam scheer. Natuurlijk zijn er uitzonderingen. Dat zijn er alleen minder dan je hoopt dat het er zijn en nog erger veel vrouwen die ik met mijn woorden heb geïrriteerd kunnen zich prima herkennen in wat ze lezen maar willen dat niet zijn, roepen dan dingen als “dat is echt niet waar, ik ben niet zo” en ontkennen zo dat zij een probleem hebben. Wanneer je de irritatie zo hebt ervaren, grote kans dat je er dus last van hebt. Want ongeacht dat jij dan mogelijk bij de lucky few hoort die hier geen last van is wat ik hier beschrijf een probleem voor een groot deel van de vrouwen die je kent.

Een tijdje geleden vertelde een vrouw mij hoe er in haar vriendengroep was gereageerd op haar verkrachtingsverhaal en dat zij naar de politie was gegaan om aangifte te doen. Een van de vriendinnen was hier fel op tegen en vond dat ze zich niet aan moest stellen. Wat bleek achteraf? Dat deze vriendin een vergelijkbaar verhaal had en zichzelf wijs had gemaakt dat het haar eigen schuld was. Wanneer je dan hoort dat iemand ongeveer hetzelfde heeft meegemaakt en er wel wat aan doet wordt je geconfronteerd met je eigen keuze. Gelukkig kwam deze vriendengroep eruit en zag deze vriendin in het terecht was dat de politie was ingeschakeld. Moral of the story, bedenk je goed waar deze irritatie vandaan komt.

De manier waarop wij met vrouwen omgaan is een probleem dat zolang ik me kan heugen wordt ontkend, kleiner gemaakt en gebagatelliseerd. Sterker, hoe meer ik er onderzoek naar doe zie ik geen moment in onze geschiedenis dat vrouwen een gelijke positie hebben gehad in onze maatschappij of één van die eraan vooraf is gegaan.

Waarom doen wij als maatschappij er niks aan

De positie van de vrouw staat sporadisch op de politieke agenda. Echter zijn de onze politici meer bezig met zichzelf, laat staan dat deze de fundamentele oorzaak van dit probleem op de radar hebben staan. Het vrouwenquotum voor topfuncties laat dit duidelijk zien doordat het op het gevolg van het probleem is gericht en niet op het wegnemen van de oorzaak. Daarmee is de kans aanwezig dat het quotum zelfs contraproductief gaat zijn voor de positie van de vrouw.

De positie van de vrouw is kromgegroeid vanaf het moment dat wij onze maatschappij zijn gaan bouwen en daarmee is een structurele verandering nodig waar onze volledige maatschappij verantwoordelijkheid voor dient te dragen. Daar durft niemand in de politiek maar aan te denken, laat staan zich sterk voor te maken.

Op individueel niveau zien we het ook terug. Een groot deel van mijn sociale cirkel mag zich een 1%er noemen: Wit, hoogopgeleid en vermogen aan het opbouwen. Wanneer ik ze vertel over de hierboven genoemde zaak vinden ze het natuurlijk erg. Wanneer ik ze vervolgens vraag wat hun bereid is om wat aan dit probleem te gaan doen haken zij af en hoor ik opmerkingen als: ik betaal al belasting, dat de politiek keuzes moet maken (je dus niet iedereen kan helpen) en je kan het probleem toch niet oplossen (dus ja, why bother).

Ik had graag gezegd dat ik het vervolg van het gesprek met verbazing had aangehoord maar helaas werd mijn angst bevestigd. Het gesprek draaide naar de vraag of je vermogensbeheerder moest inschakelen. Deze mannen hoeven zich nergens zorgen over te maken en hebben geen vermogen nodig voor zware tijden, echt niet. Toen vroeg ik naar hun motivatie om meer bezig te zijn met het opbouwen van een excessief vermogen kreeg ik te horen dat je goed voor jezelf moet zorgen. Mijn reactie was dat ze meer dan voldoende voor zichzelf hebben gezorgd dus waarom zou je geen mogelijkheden gaan bekijken om de situatie van mensen die het moeilijk hebben te verbeteren. Deze vraag bracht ze gelukkig een moment van hun stuk en ze hadden een moment van bezinning. Helaas herstellen ze zich snel door te stellen: ja, ik moet natuurlijk wel de toekomst van mijn nageslacht veilig stellen. Juist, die kinderen die in de top van de klas zitten qua prestatie hebben dat vermogen nodig anders worden ze doodongelukkig. Juist ja...

Gelukkig is er een silver lining in deze. Toen ik een dag later met één van deze mannen een gesprek voerde en stapje voor stapje mijn verhaal deed draaide deze langzaam en zei: ik begrijp waar je vandaan komt, zo had ik er nog nooit naar gekeken. Bovenstaand gesprekken hebben, naast het geloof dat er ruimte is voor verandering, blootgelegd wat een belangrijke factor is dat de mannen (want het zijn voor het overgrote deel mannen die in posities zitten die de macht hebben om een fundamentele verandering in gang te zetten).

Seksueel geweld tegen vrouwen is normaal in onze maatschappij

Bijna elke vrouw heeft een verhaal waar zij slachtoffer is van aanranding of verkrachting. Vaak erkennen zij zelf dit niet eens als verkrachting of geven zichzelf de schuld en spreken zich daarom niet uit over wat ze is aangedaan.

Wanneer een vrouw zich wel uitspreekt over een verkrachting gebeurt het vaker dan we denken dat de omgeving het bagatelliseert, het slachtoffer betwijfeld of op een andere manier het voorval marginaliseert waardoor het slachtoffer het erbij laat zitten.

Van de vrouwen die dan overblijven is de stap om daadwerkelijk de politie te bellen heftig, laat staan dat zij op dat moment ook weten dat dit geen pretje gaat zijn, tijd gaat kosten en (absoluut niet te onderschatten) hun naam komt te staan in het vakje "slachtoffer". Mogelijk is de grootste belemmering dat zij zich zorgen maken om de consequenties voor het slachtoffer.

De vrouwen die de stap nemen om contact op te nemen met de zedenpolitie (let op dit is nog geen aangifte) vertellen hun verhaal tegen een rechercheur (die al meer zaken heeft dan deze aankan) die met de vraag bezig is een eventuele zaak een kans van slagen heeft

en dat is geen makkelijke drempel is mijn pijnlijk duidelijk geworden.

Vervolgens moet de rechercheur met de zaak aan de slag en daar kan natuurlijk nog uit blijken dat er onvoldoende bewijslast is.

Wanneer het uiteindelijk wel een zaak wordt dan volgt er een rechtszaak waar de advocaat van de dader er alles aan gaat doen om een vrijspraak te realiseren ongeacht of deze schuldig is en daarmee de consequentie voor het slachtoffer.

Laten we eens een rekensom maken. We ontkomen er niet aan om ons hier te baseren op een schatting van het percentage per "fase" maar met een educated guess komen we een eind.

	Schatting percentage	Cumulatief percentage
Spreekt trauma uit	50%	50%
Erkenning sociale cirkel	80%	40%
Prive oplossing	50%	20%
Bellen politie (keuze slachtoffer)	50%	10%
Telefonisch contact (keuze rechercheur)	30%	3%
Volledig dossier	50%	2%
Veroordeling	60%	1%

Laat me duidelijk zijn dat mijn inschatting hierboven vrij conservatief is en enkel gebaseerd op gevallen die wij zouden zien als strafrechtelijke misdaad (en dus niet ongewenste intimiteiten). Wanneer je deze fases een keer van dichtbij hebt meegemaakt hoef ik je dat niet uit te leggen, sterker word je pijnlijk dat ik ze nog relatief hoog heb ingeschat.

Op het moment dat de rechercheur de inschatting maakt (aan de telefoon) dat er voldoende bewijs is voor een potentiële zaak droppen we cumulatief naar 3% oftewel onder de 5%. Laat staan wanneer we spreken over een succesvolle veroordeling.

In de wetenschap is de 95% regel de standaard. Dit betekent dat we een fenomeen aannemen als 'waar' wanneer we met 95% zekerheid (dus 5% foutmarge) kunnen stellen dat een bepaald fenomeen plaatsvindt. Anders gezegd: wanneer een fenomeen in 95% van de gevallen voorkomt op waarheid berust en daarmee is het... normaal.

Wij Nederlanders vinden seksueel geweld tegen vrouwen normaal.

Maar ik vind het heel erg hoor!

Nu hoor ik je denken: ik vind het helemaal niet normaal, ik vind het heel erg. Ik geloof je direct en dat is het punt ook niet. Waar nemen wij onze maatschappelijk verantwoordelijkheid?

Natuurlijk praat je er schande van. Natuurlijk veroordeel je het in woorden. Maar wat doe jij eraan?

Breed perspectief op de positie van de vrouw

Probleem analyse

Seksueel geweld tegen vrouwen heeft vele oorzaken en meerdere lagen dat het lastig is om het totaal te overzien. In dit deel benaderen we het probleem daarom van de praktische kant.

Maatschappelijk

Positie van de vrouw in de maatschappij

De vraag wat je persoonlijk tegen seksueel geweld doet is terecht. Wat je daar alleen wel bij dient te zeggen is dat het een dusdanig breed maatschappelijk probleem is dat we er gewend aan zijn geraakt. Dat geldt in hogere mate voor de factoren die hieraan ten grondslag liggen. Deze factoren zitten dusdanig diep verankerd in onze opvoeding, sociale normen en gedragspatronen dat we ze zien als normaal.

Zelfredzaamheid van vrouwen

Hierboven is de zelfredzaamheid van vrouwen reeds besproken. Vanaf jongs af aan zijn we geneigd om de problemen van meisjes voor ze op te lossen waar we jongetjes stimuleren een probleem juist zelf op te lossen. Dit zien we terug in jonge vrouwen.

Om dit te illustreren wederom een veelvuldig meegemaakt verhaal uit mijn tijd bij Afstudeerbegeleider. Opvallend veel studentes kwamen bij ons voor problemen met SPSS tijdens het schrijven van hun scriptie. Het was opvallend dat deze studentes de tentamens die waren gerelateerd aan statistiek/SPSS met zeer hoge cijfers hadden afgesloten. Deze vakken bereiden je theoretisch voor op het doen van analyses met SPSS. Theoretisch is hier het sleutelwoord. Want er worden ook practica gegeven waar studenten praktisch met SPSS aan de slag gaan om daadwerkelijk met het programma te leren werken. Waar zit het addertje onder het gras? De opdrachten in de practica zijn vaak in groepjes. Je zou zeggen dat degene die hoge cijfers haalt voor de theoretische vakken het voortouw zou nemen maar niets is minder waar. Na doorvragen naar de taakverdeling bleek het vaak zo te zijn dat de studente de taakverdeling zo had georganiseerd dat zij bijvoorbeeld verantwoordelijk was voor de opmaak of het presenteren van de opdracht maar niet voor de inhoudelijke opdracht.

Objectivering van vrouwen

Niet eens zo lang geleden was ik mijn baard aan het scheren. Ik kijk naar mijn wenkbrauwen en bedenk me dat ik deze ook maar eens moet doen. Ik vergeet alleen om de stand van de tondeuse aan te passen.. Wenkbrauw zo goed als weg. Ik kijk in de spiegel, denk godver en nou ja, dan die andere ook maar. Ik haal vervolgens mijn schouders op, denk: boeiend en

bedenk een paar grappen die ik ten koste van mezelf kan maken. Ik denk er verder niet meer aan totdat ik mijn vriendin zie en die schreeuwt: wat heb jij gedaan?!?!?! Ik begin te grijnzen na enkele seconden erover te hebben gedaan om me te realiseren waar het over gaat en zeg: oowh ja, oeps. Mijn vriendin: wanneer dit bij mij was gebeurd zou ik twee weken de deur niet uitkomen!

Hoe kan het zo zijn dat ik ga bedenken hoe met mezelf de spot te gaan drijven en zij twee weken de deur niet uit zal gaan (geen enkele twijfel of dit zo is)? Voor mij is mijn uiterlijk een deel van mijn identiteit. Hoe ik eruit zie, zeker op een gegeven moment, zegt niks over wie ik ben. Voor mijn vriendin zit dat anders. Haar uiterlijk is een groter deel van haar identiteit en daarom heeft het, in dit voorbeeld, afscheren van je wenkbrauwen een andere impact voor haar.

Ik kan me als man gewoonweg niet voorstellen om met mijn uiterlijk bezig te zijn zoals vrouwen dat doen. Ik heb het niet eens over de mate waarin ze dat doen maar de manier. Make-up bijvoorbeeld. Hoe gek moet je mij krijgen om niet de deur uit te gaan wanneer ik geen make-up op heb? Onmogelijk. Moet je nagaan dat je daar elke dag mee worstelt.

Corona

Corona heeft dit probleem geen goed gedaan. Wat er afgelopen jaar achter verschillende voordeuren heeft plaatsgevonden hebben we geen enkel zicht op.

Ondersteuning slachtoffers

Twijfel bij slachtoffer of er sprake is van verkrachting

Een slachtoffer zit vaak met twijfel en zelfs zelfverwijt na een verkrachting. Een stap voor iemand hulp gaat zoeken is dat deze inziet dat er überhaupt sprake is van een verkrachting. Het gebeurt nu vaak dat het wordt weggemoffeld dus dat het niet erg was of dat er andere verklaringen/smoezen worden verzonnen.

Moeite met verhaal op de juiste manier te vertellen

Bij een deel van de verkrachtingen gaat het om de nuance en de details. Uitleggen dat er geen ruimte was om nee te zeggen of dat er een situatie was gecreëerd waardoor het slachtoffer dacht geen andere keus te hebben vraagt een gedegen uiteenzetting. Dit is vaak lastig voor een slachtoffer

Gebrek aan kennis sociale omgeving

De sociale omgeving van iemand die verkracht is weet vaak ook niet wat ze met de situatie aanmoeten, zeker wanneer het een bekende is. Het gevaar ligt dan op de loer dat de verkrachting wordt gebagatelliseerd of in de doofpot wordt gestopt.

Doel

Seksueel geweld tegen vrouwen is een probleem waar bloed uit komt stromen. Elke dag komen er meisjes en (jonge) vrouwen bij die nergens heen kunnen met hun verhaal. Een

verschil maken in het maatschappelijke probleem heeft tijd nodig en vanuit de positie waar we nu staan wordt het lastig een luisterend oor te krijgen in bijvoorbeeld de politiek of media. Daarnaast weten we nog te weinig over het probleem, de slachtoffers maar ook zeker de daders.

Het meest logische doel op de korte termijn lijkt mij om een oplossing te vinden voor het gebrek aan steun voor de slachtoffers. Het enkel opvangen van slachtoffers is geen oplossing aangezien dit het probleem enkel verzacht en niet oplost. Daarnaast maak je dan geen gebruik van de sociale omgeving van het slachtoffer die juist een belangrijke rol kunnen spelen in het ondersteunen van het slachtoffer en zelfs het aanspreken en ter verantwoording roepen van de dader. Wanneer de sociale omgeving wordt geactiveerd door het slachtoffer, tezamen in dit proces worden gefaciliteerd door ... slaan we meerdere vliegen in één klap.

Het slachtoffer faciliteren in het proces om haar sociale omgeving te activeren zodat deze haar ondersteunt en indien mogelijk de dader aan te sprekt of ter verantwoording te roept.

Ondersteunend verhaal

Bij verkrachting gaat het vaak om de nuances in het verhaal, zeker wanneer deze in de sociale cirkel plaatsvinden. Een verkrachting waar geweld bij komt kijken en het slachtoffer bijvoorbeeld een blauw oog heeft, is een vrij duidelijk geval. Echter het is vaak zo dat de dader niet de ruimte heeft gegeven om nee te zeggen en op die manier zich heeft opgedrongen tegen de wil van het slachtoffer.

Uit wat Sophie mij vertelde was niet direct te herleiden dat er sprake was van een verkrachting. Sterker het was dat ik door mijn eerdere ervaringen in staat was de signalen op te pikken. De eerder genoemde schaamte en zelftwijfel maakt dat slachtoffers het lastig vinden om de verkrachting duidelijk te vertellen wat voor verwarring zorgt bij de persoon tegen wie ze het vertellen.

Sophie had geprobeerd om haar sociale omgeving in te schakelen. Waar zij tegenaan liep was dat dit een vriend was uit de vriendengroep. De overige leden zaten natuurlijk niet te wachten op een vervelende situatie die mogelijk de vriendengroep zou verscheuren. Dit betekent niet dat zij niet naar het slachtoffer wilden luisteren maar het liefste hadden ze dat het niet was gebeurd, het minder erg was dan dat het daadwerkelijk oftewel dat het geen verkrachting was.

Het verhaal wat Sophie vertelde aan haar sociale omgeving was verre van concreet en zelfs vaag. De sociale omgeving nam daardoor het verhaal van Sophie onvoldoende serieus. Door het niet serieus te nemen hoefden zij niet de dader te confronteren en kon de status quo van de sociale omgeving in stand blijven (ten koste van Sophie). Zeker in het geval de dader een bepaalde dominantie heeft in de groep en bijvoorbeeld agressief kan worden is kan er angst en weerstand zijn om als sociale omgeving te erkennen dat er sprake is van een verkrachting.

Dit betekent niet dat de sociale omgeving het gedrag van de dader goedkeurt of dat zij niet bereid zijn om op te komen voor het slachtoffer. Een verkrachting is niet niks en wanneer je

daar niet eerder mee geconfronteerd bent weet je niet hoe je daarmee zou kunnen dealen. Je staat daardoor voor je gevoel ook machteloos. Dan wordt het wel zeer verleidelijk om de andere kant op te kijken en net te doen of er niks is gebeurd of dat het allemaal wel meevalt.

Bij Sophie dit het geval. Uiteindelijk is ervoor gekozen om het gesprek met de sociale omgeving aan te gaan. Dit gesprek maakte het verschil voor iedereen. Allereerst was dit de eerste keer dat Sophie haar verhaal goed kon doen en voelde ze zich gehoord. Voor de sociale omgeving was dit de eerste keer dat zij werden geconfronteerd met het daadwerkelijke verhaal en werden zich direct bewust dat er van hun wat werd verwacht richting Sophie maar ook naar de dader.

Het gesprek met de sociale omgeving is lastig en ingewikkeld. Zeker wanneer er tijd overheen is gegaan. De sociale omgeving weet vaak dat wat er is gebeurd niet door de beugel kan en dat ze hebben nagelaten te handelen. Dit zorgt voor weerstand tegen de implicatie van het gesprek. Dit maakt het gesprek daarmee extra lastig voor een slachtoffer die onzeker is over de hele situatie. Het slachtoffer heeft daarom steun nodig van iemand die haar faciliteert in het vertellen van het verhaal en eventueel weerstand vanuit de sociale omgeving parkeert. Dit was niet anders bij Sophie. Nadat de weerstand voorbij was kreeg Sophie de ruimte om haar verhaal te doen, duurde het niet lang voor het perspectief van de sociale omgeving draaide en was het begrip dat Sophie nodig had van haar vrienden er. De sociale omgeving van Sophie heeft vervolgens ook de dader geconfronteerd.

Het heeft maanden geduurd voor Sophie het gesprek met haar sociale omgeving aan is gegaan. Een bijkomend probleem dat het dusdanig lang heeft voortgesleept is dat de dader al die tijd vast heeft kunnen houden aan zijn verhaal zonder daarin geconfronteerd te worden. Hierdoor zet deze nu zijn hakken in het zand mbt wat er precies is gebeurd. Indien in de weken na de verkrachting het gesprek met hem was aangegaan zou (mijn inschatting) er meer ruimte zijn geweest.

Sophie heeft uiteindelijk aangifte gedaan tegen de dader. Een stap die voorkomen had kunnen worden wanneer de dader had erkend wat er was gebeurd, spijt had betuigd, op een gepaste manier boete had gedaan en hulp had gezocht om het in de toekomst te voorkomen.

Deze verkrachting heeft bijna een gehele vriendengroep verscheurt los van het leed wat Sophie is aangedaan. Dit had voorkomen kunnen worden door op tijd Sophie in staat te stellen haar verhaal te doen in haar sociale omgeving en eventueel deze te ondersteunen in het confronteren van de dader.

Strategieën

Centrale vraag

De vraag die voor komende periode centraal staat:

“Hoe kan je het slachtoffer in staat stellen om haar sociale omgeving te activeren haar te ondersteunen en eventueel de dader ter verantwoording te roepen?”.

Vragen voor in de toekomst

Bovenstaande vraag is de meest urgente vraag vanuit de eerdere context. Daar gaan wij in het verdere plan daarom mee aan de slag. Echter komen er meerdere vragen naar boven

- Hoe kan je vrouwen in staat stellen om hun grenzen aan te geven en voor zichzelf op te komen
- Hoe kan je vrouwen hun zelfredzaamheid faciliteren waardoor zij minder in afhankelijke posities komen?
- Hoe krijg je seksueel geweld tegen vrouwen op de politieke agenda en/of maatschappelijk relevant
- Hoe leer je potentiële daders vrouwen te respecteren?

Uitgangspunten

Strafrecht is niet in alle gevallen de oplossing

Bij de zedenpolitie horen ze regelmatig: "hij hoeft voor mij niet de gevangenis in maar ik wil wel dat hij weet dat hij wat fout heeft gedaan".

Het strafrecht is er niet om een dader een lesje te leren maar om strafrechtelijk te vervolgen. Vaak wil een slachtoffer dus iets waar het strafrecht niet de juiste "tool" voor is. Daarnaast is het zo dat het voor de dader nadelig kan zijn

Sociale gerechtigheid voorkomt trauma

Door adequaat in te spelen op de sociale cirkel wordt het slachtoffer gehoord en begrepen. Dit kan ervoor zorgen dat er geen trauma ontstaat.

De sociale cirkel willen het slachtoffer ondersteunen

Vaak wil de sociale cirkel er zijn voor het slachtoffer alleen weten zij niet hoe. Hierdoor is het mogelijk dat de sociale cirkel juist wil ontkennen dat er sprake is van verkrachting omdat ze niet weten ermee om te gaan. Door de sociale cirkel te faciliteren in dit proces kunnen zij er zijn voor het slachtoffer.

De dader kan spijt hebben

Laat me direct duidelijk zijn: het geldt zeker niet voor elke dader. Maar er zijn gevallen dat de dader achteraf weet dat hij fout is geweest en spijt heeft maar niet weet hoe hij deze spijt kan betuigen.

Vaak is het zo dat de dader zelfs wanneer deze spijt heeft ervoor kiest om het voorval te ontkennen of te bagatelliseren om vervolging te voorkomen.

Met de juiste benadering zijn er daders die wel de verantwoordelijkheid zullen nemen voor wat er is gebeurd wat vaak is wat het slachtoffer graag wil.

Wat gaan we doen

We gaan een vereniging opzetten waar slachtoffers van seksueel geweld terecht kunnen wanneer deze om welke reden dan ook niet terecht kunnen bij de zedenpolitie.

Door naar ze te luisteren in een persoonlijk gesprek zodat geduid kan worden wat er heeft plaatsgevonden, in staat te stellen om hun verhaal helder te kunnen vertellen en hun sociale omgeving te activeren.

Door het slachtoffer en de sociale omgeving te faciliteren in het activeren en het nemen van hun verantwoordelijkheid richting het slachtoffer en daarnaast de dader kunnen trauma's worden voorkomen.

Stap 1: luisteren en duiden

In eerste instantie dient er ruimte te zijn voor het verhaal van het slachtoffer over wat er is gebeurd. Het slachtoffer (krijgt het gevoel dat ze) wordt gehoord, kan haar verhaal kwijt kan en voelt zich daarmee serieus genomen. Het is daarnaast zaak om samen met het slachtoffer te duiden wat er is gebeurd om vast te stellen of er sprake is van een aanranding of verkrachting.

Stap 2: Sociale omgeving en verhaal helder hebben

Wanneer het duidelijk is wat er is gebeurd wordt de sociale omgeving in kaart gebracht om een inschatting te maken van wie er geschikt zijn om het slachtoffer te ondersteunen en hoe de verhoudingen zijn met de dader. Daarnaast wordt het slachtoffer gecoached in het vertellen van haar verhaal zodat zij dit kan delen met haar omgeving wanneer ze daartoe besluit.

Stap 3: opstellen van een plan

Op basis van de persoonlijke eigenschappen van het slachtoffer, de verkrachting en de verdere sociale situatie wordt een plan opgesteld hoe de sociale omgeving te activeren en het gesprek aan te gaan.

Stap 4: Het gesprek met de sociale omgeving

Het gesprek met de sociale omgeving is voor zowel voor het slachtoffer als voor de sociale omgeving heftig. De kans op weerstand vanuit de sociale omgeving is vrij groot vanwege bijvoorbeeld de schaamte er niks aan te hebben gedaan of onvoldoende naar het slachtoffer te hebben geluisterd.

Eventueel wordt het slachtoffer bij dit gesprek ondersteund om het verhaal helder te vertellen en ook eventuele weerstand in goede banen te leiden.

Stap 5: faciliteren van de sociale omgeving

Na het gesprek is het vaak nodig om de sociale omgeving te faciliteren in hoe zij het slachtoffer kunnen ondersteunen en daarnaast de dader ter verantwoording kunnen roepen.

Wat gaan we niet doen

Slachtofferhulp en/of psycholoog uithangen

We zijn geen slachtofferhulp of psychologen. Dit zou op een andere manier gefaciliteerd kunnen worden maar het is niet de bedoeling dat wij in het vaarwater komen van andere instanties die daar verantwoordelijk voor zijn. Natuurlijk hopen we op een samenwerking met deze instanties.

De daders zelfstandig aanspreken

We zijn geen politie en geen knokploeg

Wat is de methode waarmee we gaan werken

De precieze methode waar we mee gaan werken gaan we komende weken uitwerken> op basis van de hierboven beschreven ervaring komen we een eind. Daarnaast ga ik de eerste slachtoffers zelfstandig begeleiden om zo tot een eenduidige methode te komen waar andere coaches op terug kunnen vallen.

Verdere relevante vragen

Hoe komen we in contact met slachtoffers

In eerste instantie zullen slachtoffers worden gezocht om de methode te kunnen uitwerken zodat andere coaches een leidraad hebben waar ze op terug kunnen vallen.

In deze periode wordt ook gekeken in hoeverre instanties willen samenwerken zoals de zedenpolitie.

Wie gaan de slachtoffers begeleiden

De coaches die de slachtoffers gaan begeleiden hoeven geen hulpverlener te zijn. Wanneer deze de vaardigheden of potentie hebben en bereid zijn om deze beschikbaar te stellen aan de slachtoffers ben je welkom.

Alle coaches worden intern getraind voor de werkzaamheden en intensief begeleiding tijdens een inwerktraject.

Hoe gaan we samenwerken met instanties (politie en centrum seksueel geweld)

Ideaal zou zijn dat er een intensieve samenwerking plaatsvindt met de zedenpolitie en centrum seksueel geweld. Zedenpolitie en centrum seksueel geweld (csg) richten zich op de slachtoffers waar sprake is van een opportuun strafrechtelijke procedure en/of behandeling waar wij ons richten op een oplossing gericht op de communicatie naar de sociale cirkel en dus een meer "praktische" methode hanteren.

Cru gezegd richten wij ons op de minder heftige verkrachtingen waar geen sprake is van een problematisch trauma en het mogelijk is er op een sociale verantwoordelijke manier een oplossing te vinden voor de verkrachting. Door voor deze verkrachtingen op te pakken kunnen deze instanties zich meer/beter focussen op de zwaardere/heftige gevallen.

Simpelweg zou de samenwerking bestaan dat de zedenpolitie en CSG slachtoffers doorsturen waar geen sprake is van een mogelijke rechtsgang of problematisch trauma. Wanneer een slachtoffer zich bij ons aanmeldt waarvan wij inschatten* dat daar juist wel sprake van is sturen wij die door naar de meest relevante instantie.

* hier dient een training vanuit deze instanties voor te worden georganiseerd

Wat zijn mogelijke partners

- GGD Amsterdam,
- Veilig Thuis,
- Amsterdam UMC,
- OLVG,
- BRight GGZ Jeugd en Gezin,
- Level,
- Arq Centrum '45,
- Slachtofferhulp Nederland,
- Qpido,
- Politie en
- Openbaar Ministerie
- blijfgroep

Wat als het slachtoffer geen sociale omgeving heeft

Onze methode gaat ervan uit dat het slachtoffer over een sociale cirkel beschikt. Wanneer dit niet het geval is moet er worden gekeken naar alternatieve oplossingen. Een mogelijke oplossing is om een soort van community te realiseren waaruit een (tijdelijke) sociale cirkel kan worden samengesteld.

Tactische aanpak

Doelgroepen

Slachtoffer

De belangrijkste doelgroep is het slachtoffer van seksueel geweld.

Type verkrachting				
Initiële doelgroep		Potentiële doelgroep		Buiten de doelgroep
Wanneer de verkrachting binnen de sociale cirkel heeft plaats gevonden maar er geen sprake is van trauma kunnen wij het slachtoffer helpen door deze te coachen om de vriendengroep in te lichten en eventueel de dader tot verantwoording te roepen.		We richten ons niet op het trauma van het slachtoffer. Indien er sprake is van een trauma gaan wij alleen met het slachtoffer aan de slag wanneer deze door een specialist wordt begeleid waar wij bij voorkeur mee samenwerken.		
Buiten de sociale cirkel	Binnen de sociale cirkel	Familiair	Traumatisch	Geweldadig
Wanneer de verkrachting buiten de sociale cirkel heeft plaats gevonden maar er geen sprake is van trauma kunnen wij het slachtoffer helpen door deze te coachen om de sociale cirkel in te lichten. We richten ons vooralsnog niet op de dader.		Bij verkrachtingen binnen de familie spelen vaak mindere problemen binnen het systeem van het slachtoffer naast een trauma. Hierin kunnen wij het slachtoffer niet ondersteunen. Indien er een specialist betrokken is bij het slachtoffer voor de eerder genoemde problemen kunnen wij het slachtoffer ondersteunen in de communicatie naar de sociale cirkel.		Geweldadige verkrachtingen dienen strafrechtelijk te worden vervolgd en dat is aan de politie. Wij zijn daar niet geschikt voor deze heftige gevallen. Deze verkrachtingen gaan vaak gepaard met trauma's waar specialisten voor zijn.

Voorwaarden slachtoffer (traject)

Zoals uit bovenstaande tabel is op te maken zijn we niet geschikt voor alle slachtoffers van seksueel geweld. Buiten de aard van de verkrachting en aanwezigheid van een trauma zijn er enkele andere eigenschappen van het slachtoffer die nodig zijn.

Zelfredzaamheid. Onze methode is erop gericht dat het slachtoffer in staat wordt gesteld om haar verhaal te vertellen aan de sociale cirkel. Hiervoor is een bepaald niveau van zelfredzaamheid nodig die bij bijvoorbeeld iemand met Downsyndroom niet heeft.

Onbehandeld problematisch trauma. We richten ons niet op het verwerken van het trauma, daar zijn specialisten bij instellingen als slachtofferhulp. We kunnen wel samenwerken met deze instanties door het slachtoffer te ondersteunen de communicatie naar de sociale cirkel als onderdeel van de behandeling

Problematisch drugs/drank/seks gebruik of verslaving. Wanneer het slachtoffer een probleem heeft met drugs, seks of drankgebruik dient deze daar eerst voor behandeld te worden.

Problematische gezinssituatie. We zijn niet in staat om op een systematische manier met de gezinssituatie aan de slag te gaan.

Sociale cirkel van slachtoffer

De sociale cirkel van het slachtoffer wordt met een trauma geconfronteerd waar ze zich mogelijk geen raad mee weten. Hoe maak je dit bespreekbaar, wat kan je doen om het slachtoffer te ondersteunen en hoe ga je het gesprek met een dader aan.

Een derde persoon

Stel je hebt op je werk een collega die je niet goed kent maar je vermoedt dat zij slachtoffer is geweest van seksueel geweld. Wat kan je doen? Ga je zelf het gesprek aan? Kan iemand anders dat doen?

(mogelijke) dader

Ook voor mogelijke daders is er informatie beschikbaar. Los van of er sprake is van verkrachting is het de vraag of de dader dit zo heeft bedoeld en mogelijk spijt heeft. Helaas valt een (groot) deel van de daders niet in deze groep maar er zijn daders die zich bewust zijn dat ze een fout hebben gemaakt en wat hebben gedaan dat niet door de beugel kan.

Buiten dat het erkennen van de dader voor het slachtoffer helpt om het trauma te verwerken is het ook zo dat deze verantwoordelijk wordt gehouden voor zijn daden

Activiteiten

Persoonlijk coachingstraject

Kernactiviteit is het coachen van slachtoffers van seksueel geweld met als doel hun sociale cirkel te activeren.

Stap 1 Slachtoffer neemt contact op

Een slachtoffer kan contact opnemen door op de site een formulier in te vullen, via een chatfunctie of whatsapp.

Stap 2 Informatieve mail (inplannen afspraak)

Het potentiële slachtoffer krijgt een informatieve mail over de gang van zaken en methode. In deze mail zit ook een mogelijkheid om een afspraak in te plannen voor het oriënterend gesprek.

- wanneer 2 dagen geen reactie is gekomen wordt een herinneringsmail gestuurd
- bij urgente meldingen wordt er proactief contact opgenomen en eventueel politie ingeschakeld

Stap 3 Oriënterend gesprek

Tijdens het oriënterende gesprek wordt er naar het slachtoffer geluisterd en een eerste analyse gedaan of er sprake is van een verkrachting of andere vorm van seksueel geweld en er eventueel aangifte gedaan kan worden.

Vervolgens is de keuze aan het slachtoffer of ze een coachingstraject in willen.

Stap 4 Coaching

De coaching richt zich op het verwoorden van wat er is gebeurd en hoe je dit op een juiste manier aan je sociale cirkel kan vertellen. Dit betekent dat er samen met het slachtoffer wordt gekeken wat verstandig is zoals bijvoorbeeld eerst een bepaald persoon in vertrouwen te nemen of de sociale cirkel in zijn geheel. Ook wordt het gesprek op zich geoefend.

Stap 5 Gesprek met sociale cirkel

Indien nodig wordt het slachtoffer ondersteund tijdens het gesprek met de sociale cirkel. Hiermee wordt bedoeld dat de coach deelneemt aan het gesprek.

Stap 6 Informatieverstrekking sociale cirkel

Na het gesprek wordt er informatie beschikbaar gesteld aan de sociale cirkel hoe zij het slachtoffer kunnen ondersteunen en eventueel de dader tot verantwoording kunnen roepen.

Stap 7 Coaching sociale cirkel

Eventueel kan de sociale cirkel ondersteuning krijgen.

Informatie verstreckende content

Op de website wordt informatie verstrekt over onderwerpen als

- hoe te bepalen of er sprake is van seksueel geweld of verkrachting
- wat zijn je mogelijkheden wanneer je wat is overkomen (instanties, politie, etc)
- hoe jij je verhaal kan vertellen over wat je is gebeurd
- hoe je sociale cirkel te informeren
- hoe je grenzen te bepalen
- hoe je grenzen aan te geven

Workshops

De workshops zullen dezelfde onderwerpen hebben als de content

Platform/website

Het doel van de website is tweeledig. Het eerste doel is om met slachtoffers in contact te komen oftewel dat zij zich aan kunnen melden voor een eerste gesprek. Het tweede doel is het verstrekken van informatie voor de verschillende partijen: het slachtoffer, de sociale cirkel van het slachtoffer, een derde die vermoedt dat er iemand in zijn omgeving slachtoffer is maar ook voor daders.

Contact slachtoffers

Op de website staat uitgelegd wat wij voor slachtoffers kunnen betekenen en hoe we te werk gaan. Via een formulier, chatfunctie en/of whatsapp kunnen ze contact met ons opnemen.

Verstrekken informatie

Op het platform wordt preventieve informatie om seksueel geweld te voorkomen als informatie hoe om te gaan met een slachtoffer ervan in de vorm van instructies.

Preventieve informatie

Preventieve informatie bestaat uit content waarin wordt gefocust op het bepalen van je grenzen, het aangeven ervan en hoe je ervoor op moet komen.

Instructies hoe om te gaan met seksueel geweld

Voor wanneer er sprake is geweest van seksueel geweld worden instructies gegeven hoe daarmee om te gaan. Denk hierbij aan uitleg hoe te bepalen wat er is gebeurd in, welke vragen daarbij kunnen helpen. Hoe je verhaal goed te kunnen vertellen waardoor anderen begrijpen wat er is gebeurd. Welke stappen je kan zetten.

Contentvormen

Artikelen

verschillende artikelen die gericht zijn op seksueel geweld. Deze artikelen zijn zowel informatief/informerend als instructief

Video's

Video's waar verschillende aspecten van seksueel geweld worden besproken en uitleg wordt gegeven hoe ermee om te gaan worden een belangrijk onderdeel.

Organisatie

Stijn Loeber

Zie hier mijn profiel op [linkedin](#).

Ervaring met seksueel geweld

Als 15 jarige heb ik mijn eerste ervaring met seksueel geweld gehad. Ik zat in de opvang na weggelopen te zijn van huis en de kamer die ik kreeg was vrijgekomen doordat de vorige bewoner het buurmeisje had verkracht. Dit meisje vertelt mij in detail lachend wat er is gebeurd en ik weet nog goed dat ik dit niet kon bevatten. De verkrachting op zich maar ook hoe weinig het haar leek te doen. Ook de reacties van de anderen verbaasde mij, die was er amper en het leek wel of dat het normaal was.

In de jaren daarna heb ik met meerdere jonge vrouwen gesproken over of geholpen met het bepalen van seksuele grenzen en grensoverschrijvend gedrag. Enkele maanden geleden vertelde een vriendin mij dat zij slachtoffer is geweest van een verkrachting. Wanneer je met iemand uit je eigen sociale cirkel haar verkrachting seconde voor seconde door moet spreken terwijl zij de tranen in de ogen heeft vergeet je dat nooit meer.

Methode en mannelijke feminist

Mijn methode is gericht op het stimuleren van autonomie en zelfredzaamheid. Afgelopen jaren heb ik voornamelijk vrouwen begeleid met hun scriptie en gecoached. Hierdoor is mij duidelijk geworden hoeveel onbenut potentieel vrouwen hebben en wat ze tegenhoudt omdat te ontwikkelen. Zonder hier verder op in te gaan geven de [referenties](#) van studenten een indruk van hoe ik te werk ga en wat ik voor ze kan betekenen.

Aansprekend voor daders

Ik heb verre van een makkelijke jeugd gehad en mede daardoor weet hoe ik met mensen uit verschillende sociale klasse moet praten. Mensen in mijn omgeving omschrijven mijn als intens en dominant maar door mijn manier van handelen (gebruik van humor) kom ik niet intimiderend over. Hierdoor is het voor mij mogelijk om met jongeren in gesprek te komen waar de standaard hulpverlener niet makkelijk mee in contact komt.

Overige noemenswaardigheden

Andere noemenswaardige aspecten van mijn profiel zijn dat ik al 12 jaar ondernemer ben waar ik alle aspecten van de bedrijfsvoering (op de contracten na) zelfstandig heb uitgevoerd van het opzetten van de methode, de websites, marketing strategie en de systemen tot administratie. In deze 12 jaar heb ik ongeveer 3000 studenten begeleid met hun scriptie en gerelateerde problemen waaronder ook een groot aantal MBA'ers en PhD'ers. De onderwerpen variëren van psychologie tot econometrie en zelfs theologie. Een belangrijk deel van de begeleiding was daarnaast ook studenten ondersteunen bij bedrijfs- en swot analyses.

Afgelopen jaren heb ik mij verdiept in de Amerikaanse maatschappij met een focus op de invloed van de bijbel. Het gaat mogelijk wat te ver om mij een expert te noemen maar mijn begrip van wat religie voor invloed heeft op een maatschappij en een individu op zich is op zijn minst bovengemiddeld. Mijn kennis van de Islam is nog beperkt maar dat is een aandachtspunt zeker nu ik met dit project wil gaan starten.

Methode

De methode zal worden samengesteld door Stijn. Die zal hiervoor zoveel mogelijk gebruik maken van bestaande methodes en deze eventueel verder uitwerken.

Wat is er nodig om te starten

Het eerste aandachtspunt is het realiseren van samenwerking met de verschillende instanties. Indien dit project de grootste slagingskans wil hebben en optimale effectiviteit wil

realiseren is een samenwerking met gemeente, politie, hulpverlenende instanties etc cruciaal. Hier zal in eerste instantie de focus op liggen.

Financiering is geen factor in deze fase. Zelfs wanneer er geen aanspraak gemaakt kan worden op subsidies of andere potjes maak ik me geen zorgen dat deze rond gaat komen door crowdfunding of sponsering vanuit bedrijven/organisaties.

Ikzelf ga alle tijd investeren die ik eraan kan geven zonder in de financiële problemen te komen. Hiermee bedoel ik dat ik het prima vind om een jaar geen nieuwe schoenen te kopen maar de huur betalen is wel handig aangezien de werkplekken voorziening bij het leger des heils beperkt is.

Financiën

Begroting

Voor het moment ga ik uit van een begroting €150.000,- die vergelijkbaar is met Afstudeerbegeleider, waar wij ongeveer 500 studenten per jaar begeleiden. Aangezien seksueel geweld een andere problematiek is met een langer/intensiever proces gaan we uit van 200 slachtoffers die we op jaarbasis kunnen begeleiden. De kosten per traject komen dan neer op €750,-.

Toelichting begroting

De website, het interne systeem en andere investeringen zijn intern te realiseren waardoor de kosten voor een groot deel kunnen worden gedrukt. De kosten zullen dan ook voornamelijk gaan zitten in loonkosten van de coaches

Funding

Nog onvoldoende tijd aan besteed om hier definitief wat over te zeggen. Crowdfunding is een optie en mogelijk kan er gebruik worden gemaakt van subsidies.

Platform/website

Het platform zal in eerste instantie een wordpress site worden aangezien wij die intern kunnen opzetten en monitoren.

Content creatie

Voor het creëren van content zal gebruik worden gemaakt van interne mogelijkheden en externen.

Systeem

Een intern systeem (CRM) zal intern worden opgezet.

Marketing

ik haat marketing maar ja.. wel belangrijk

→ Marketing iemand

Partner en stakeholdermanagement

We opereren in wereld waar verschillende partijen actief zijn zoals de politie en slachtofferhulp waar we mee samen willen gaan werken of in ieder geval niet in hun vaarwater komen.

Timeline

April

In april worden gesprekken gevoerd met verschillende personen die meer kunnen vertellen over welke instanties actief zijn en wat hun rol is. Dit wordt gedaan om een inschatting te maken in hoeverre dit plan aansluit, dus een toevoeging is, op de verschillende instanties of we juist in hun vaarwater komen. Op basis van deze analyse wordt contact gelegd met de verschillende instanties om een eventuele samenwerking aan te gaan.

Daarnaast wordt dit plan verder uitgewerkt zodat het eind april dusdanig klaar is dat het gedeeld kan worden met eventuele partners.

Mei

In mei vinden verschillende gesprekken plaats met instanties om te kijken wat de mogelijkheden zijn tot samenwerking.

Methode wordt verder uitgewerkt dat het eind van deze maand de vorm heeft van een werkinstructies voor coaches. Indien mogelijk wordt een eerste traject opgepakt om de methode te testen en aan te scherpen.

Crowdfunding en andere communicatiekanalen worden indien opportuun opgezet.

Juni

Officiële start